Від першої зневіри злого блуду
ставав рудим, як глиця восени.
Я все це перебув. Я перебуду
ще раз – тільки руку простягни.

"Легка твоя рука. Важке волосся", –
я вишепотів це у чорну мить.
Я мав тебе.

Мені не довелося

проклясти Бога – ідола створить.